

Çadırdaki Meyhane

– ahmet-ilhan · 09 Temmuz 2009

ÇADIRDAKİ MEYHANE

Bir tatil gününü değişik bir şekilde değerlendirmek istemişlerdi. Erciyes'in eteğinde yaşıyorlar, o muhteşem dağı her gün hayranlıkla seyreliyorlardı. Zaman zaman da gününbirlik dağa çıkıp piknik yapıyorlardı. Yaz kış dağa koşan insanları görüyorlardı. Ataları Erciyes'in yaylalarına sürülerini getirmiş, otlatmışlardı. O da çok küçük yaşlarda dağa çıktıklarını hatırlıyordu. Çok az sayıda da olsa yine dağın zirvelerinde koyun sürüleri otuyorlardı.

Bu yıl hem kene belası çıkmış, hem de MHP kurultay yapmaktan vazgeçmişti. Dağda çok az çadır vardı. Onlar da otellerin karşısındaki tepeye çadırlarını kurdular. Dağın sahibi oldukları anlaşılın iki köpek yanlarına yaklaştı. Kendilerine yapılan ikramlar hoşlarına gitmiş olacak ki, çadırların civarında yatıp beklemeye başladılar. Dağın misafirleri Çingen tavuğu yapmak istiyorlardı. Önce yere bir ağaç çakılıyor. Üzerine tavuk geçiriliyor. Sonra da tepesine bir teneke koyuluyordu. Ateş tenekenin dışında yakılıyordu. Ateş doğrudan tavuğa gelmiyor. Isı ile nar gibi kızaran tavuk, Erol Taş'ın iştahla yediği tavuğa dönüşüyordu. Güneş batıncaya kadar her şey istenildiği gibi gitmişti. Akşam soğuğu düşünce giydikleri yetersiz gelmeye başladı. Artık herkes sırtlarına sardıkları battaniyeler ile karanlıkta yürüyen hayaletler gibi olmuşlardı. Köpeklerden siyah renkli olanı kalmış, diğeri çoban köpeği olduğu için sürüsünü korumaya gitmişti. Siyah köpek, akşam esintisiyle hışırdayan dağın tepelerine doğru havlıyor, orasının kendisine ait olduğunu haykırıyordu. Kısa sürede onları korumaya aday bir dost oluvermişti. Doğrusu onlar da koruyucularına çokça cömert davranıyorlardı.

Dağın zirvesi gece de muhteşemdi. Kayseri-Develi yolu olarak da kullanılan yoldan araçlar geçiyorlardı. Yola yakın yerlerdeki çadırlarda fenerler yanmıştı. Onlar soğuk karşısında çareler aramaya başlamışlardı. Gidelim diyen bile vardı. Bazıları arabaların daha sıcak olacağını düşündükleri için, arabanın içini düzenliyor, diğerleri de çadırların tabanına karton koyarak soğuğa karşı tedbir almaya çalışıyorlardı. Yolun kenarındaki Gazinodan yükselen müzik gecenin sessizliğinde iyice rahatsız edici olmaya başlamıştı. İçlerinden biri Jandarmayı aradı, ilgileneceklerini söylediler. Ancak sesin azaldığı görülmedi. Onlar böyle bir dünyaya uzak insanlardı. Gece yarısından sonra sesin kesileceği umuduyla demledikleri çaylarını içtiler. Sohbet edip şakalaştılar. Siyah köpek arada bir uzaklara doğru havlıyor, buradayım diye ilan ediyordu.

Onun gibi bazı arkadaşları Hayatlarında ilk defa çadırdaki uyuyacaklardı. İkişer ikişer çadırlara bölündüler. O pek de uyuyamayacağını düşündüğünden, horladığından şikâyetçi olunan arkadaşıyla çadırı paylaştı. Gerçekten korktuğu gibi de oldu. Uyuyamıyordu. Aşağıdan gelen müzik hiç durmuyordu. Gecenin karanlığında şuh ve davetkâr bir sesle şarkı söyleyen kadını, onu orada dinleyenleri ve bu insanların hayatlarını düşündü. Arkadaşı horlamaya başlamıştı. Diğer çadırdan da horlama sesi geliyordu. İki çadırın arasına yatan siyah köpeğin hırlamaları horlamalara karışıyordu.

Kendisi gibi uyuyamayan biri tekrar Jandarmayı aradı. Karşıdan gelen ses umut verici değildi. Bu müzik yayını yasaldı. Jandarmanın yapabileceği bir şey yoktu. Demek ki, geceleri dağın sahibi olmayı hak eden

bir izinleri vardı. Böyle bir durum Onu ürküttü. Böyle giderse tıpkı sahiller gibi kamuya ait olan dağ da kamunun uzaktan baktığı bir yer olacaktı. Yakında burada gerçekleştirilecek projelerin küçük bir örneğini yaşamışlardı. Çadırın soğuğu, meyhanenin buğulu ve içki kokan sıcaklığından uzaktı. Yine de çadırdaki, doğada ve yalın bir gece geçirmek isterken, istemeden hayatında ilk defa meyhane ortamında kalmıştı. Çadırdaki meyhane ortamında.